WARIES MISDAADREEKS · Nº 157

uit het archief van De Kustlichter

Duinpad in Castricum

De zaak van de inbreker zonder sporen

Een krantenarchief van een cold case
Castricum · Bakkum · Akersloot · 1986-1988

UITGEVERIJ WARIES

Doos 14

De Kustlichter verscheen van 1951 tot december 1998 elke woensdag, in Castricum, Bakkum, Limmen en Akersloot. Toen het blad stopte, ging het archief naar de zolder van de laatste hoofdredacteur. Vorig jaar schonk zijn familie het aan onze stichting: drieënveertig verhuisdozen met knipselmappen, ingebonden jaargangen, fotonegatieven en een allegaartje aan losse papieren.

Op doos 14 stond, in viltstift: DUINRAND 86-88 / NIET WEGGOOIEN. Er zaten twee mappen in. De eerste, die ik voor het gemak per jaar in drie delen heb gesplitst, bevat knipsels uit de krant zelf: alles wat De Kustlichter tussen januari 1986 en juni 1988 schreef over een reeks inbraken in de villa's aan de duinrand, maar ook veel wat er op het eerste gezicht los van staat: wandelagenda's, kleintjes, familieberichten, ingezonden brieven. Iemand op de redactie heeft die pagina's destijds bewaard, en meestal niet het artikel alleen maar de hele pagina. De tweede map heet Intern / niet geplaatst: memo's, een telefoonnotitie, een advertentieregister, een rooster, brieven die nooit in de krant kwamen.

Zes keer in twee jaar werd een villa in het Duinrandkwartier leeggehaald. Nooit een ingeslagen ruit, nooit een opengebroken deur. De politie sprak van "een inbreker zonder sporen". De zaak is nooit opgelost en inmiddels lang verjaard; het politiedossier is volgens de regels vernietigd. Wat er over is, ligt in deze doos.

Ik heb de stukken in volgorde van datum gelegd en er niets aan veranderd. Boven elk stuk staat een regel in deze blauwe letter: waar het vandaan komt en wat voor stuk het is. Meer zeg ik er niet over, want ik wil u niet de kant op duwen die ik zelf misschien verkeerd heb gekozen. Op een paar plaatsen staat een archiefkaartje met wat uitleg over hoe een krant in de jaren tachtig werkte; dat zijn feiten, geen aanwijzingen. De foto's in de doos zijn vergeeld en te slecht om opnieuw af te drukken; ik heb ze zo eerlijk mogelijk nagetekend. Wat erop te zien is, leest u in het bijschrift van de krant zelf.

Achter in het boek vindt u de vragen die ik mezelf stelde, werkbladen, een antwoordformulier en hints in drie niveaus. De oplossing zit daarachter, verzegeld. Open die pas als u uw antwoorden hebt opgeschreven.

Floor Ammerlaan
vrijwilliger, Stichting Kustlichter-archief
Castricum, oktober 2026

Hoe u dit boek gebruikt

Dit is een puzzelboek, geen roman. U leest een krantenarchief en lost zelf de zaak op. Alles wat u nodig hebt, staat in dit boek. Niets erbuiten is nodig, en de echte Castricummers hebben er niets mee te maken.

Zo speelt u

1. Lees de vragen op p. 66 alvast, zodat u weet waar u op let.
2. Lees de knipsels in volgorde. Kleine dingen tellen: een fotobijschrift, een kleintje, een rectificatie, een familiebericht.
3. Gebruik de werkbladen. Leg datums naast elkaar.
4. Vul het antwoordformulier in. Kom u er niet uit, draai het boek om bij de hints: eerst niveau 1, dan pas 2 en 3.
5. Open daarna pas de verzegelde oplossing.

Speelduur

Reken op twee tot vier uur. Alleen kan het prima; samen met iemand anders is het leuker, want dan kunt u elkaar ondervragen over wat u gelezen hebt.

Inhoud

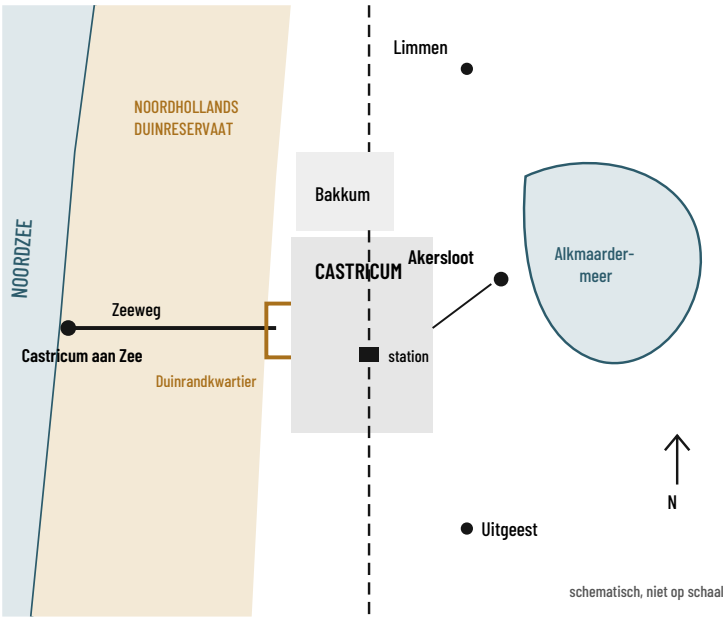
Kaarten en personen	5
Map 1986	8
Map 1987	35
Map 1988 en later	46
Map intern / niet geplaatst	54
Aan de lezer	66
Werkbladen	67
Antwoordformulier	72
Hints	75
Oplossing (verzegeld)	78

ARCHIEFKAARTJE · ZO WERKTE EEN WEEKBLAD

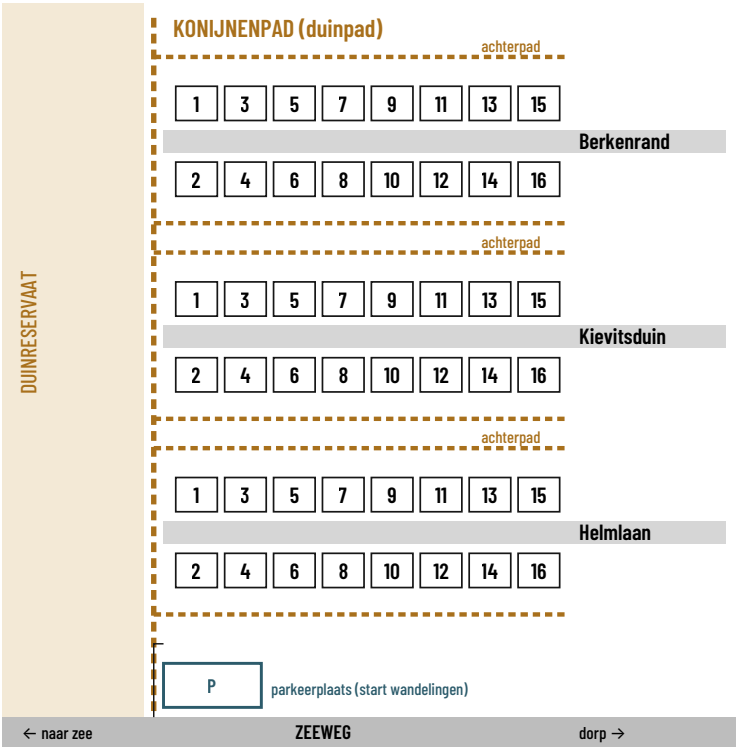
De Kustlichter ging op dinsdagavond naar de drukker in Alkmaar en lag woensdagmiddag in de bus. Kopij moest uiterlijk dinsdag 12.00 uur binnen zijn. Wat op woensdag, donderdag of later gebeurde, stond dus op zijn vroegst een week later in de krant. Het kantoor aan de Dorpsstraat was op werkdagen open van 9.00 tot 17.30 uur; op zaterdag had één medewerker dienst voor de telefoon en de sportuitslagen.

Waar het speelt

Castricum ligt tegen de duinen. De Zeeweg loopt vanaf de rand van het dorp door het Noordhollands Duinreservaat naar Castricum aan Zee. Akersloot en het Alkmaardermeer liggen aan de andere kant van het spoor. Voor het duinreservaat heeft u een toegangskaart nodig.

Het Duinrandkwartier: drie doodlopende straten die eindigen bij het Konijnenpad, een zandpad langs de duinrand. Tussen de tuinen lopen smalle achterpaden die op het Konijnenpad uitkomen. Getekend naar een plattegrond van de gemeentegids uit 1985.

Stippellijnen: Konijnenpad en de achterpaden die erop uitkomen. Huisnummers per straat vanaf de duinkant.

Namen die terugkomen

Om u het bladeren te besparen: de namen die in de knipsels vaker opduiken, met wat de krant er destijds over schreef. In alfabetische volgorde, zonder oordeel.

Bets Kramer	bewoonster Berkenrand, laat dagelijks haar hond uit op het Konijnenpad
Daan Prins	jongen van elf, Kievitsduin 6
Arie Dekker	voorzitter buurtvereniging Duinrand; eigenaar van Huiswacht Duinrand (huisoppas, planten water geven, sleutelbeheer)
Hans en Marja de Graaf-Visser	Kievitsduin 8
Cor en Truus Hoogland	Berkenrand 12
Fred Kortenhoeven	secretaris van de Duingidsen Helmhoek; rijwielhandelaar in Castricum; heeft een boot liggen aan het Alkmaardermeer bij Akersloot
Bram en Lies van Lienden	Helmlaan 7
Piet Overdijk	Helmlaan 15, weduwnaar, schrijft graag ingezonden brieven
Els Roskam	Berkenrand 4
Anna Sijbrands-Mol	Kievitsduin 3
K. Smit	inspecteur van de recherche, leidt het onderzoek
Joop Veldhuis	gids van de Duingidsen Helmhoek
Corrie en Bart Wit	uit Limmen, lopen vaak mee met de duinwandelingen

De vaste medewerkers van De Kustlichter (1986-1988)

Hein Wijdenes	hoofdredacteur en uitgever
Ruud Stam	verslaggever
Wim Brasser	fotograaf (vanaf januari 1986)
Tineke Boon	balie, advertenties en abonnementen
Ger Pronk	losse correspondent Akersloot en sport (geen vaste medewerker)

MAP 1

Knipsels 1986

Januari tot en met december 1986. Pagina's en delen van pagina's uit De Kustlichter, in de volgorde waarin ze verschenen.

Waar een pagina meer bevat dan één artikel, is de hele pagina bewaard. Ik heb niets weggeknipt.

Map 1986 · nr. 1 · pagina 5, rubriek "Ons Kustlichter-gezin" en korte berichten

ONS KUSTLICHTER-GEZIN

Een nieuw gezicht achter de camera

Wie de afgelopen jaren in Bakkum een pasfoto liet maken, kent hem al: Wim Brasser (41) stond twaalf jaar achter de toonbank van zijn fotozaak aan de Bakkummerstraat. Vorig najaar ging die winkel dicht. "Iedereen heeft tegenwoordig zelf een toestel en laat de rolletjes ontwikkelen bij de drogist. Daar valt niet tegenop te verkopen," zegt hij nuchter.

Sinds maandag 6 januari is Wim onze vaste fotograaf. Hij volgt verslaggever Ruud Stam op de voet, maar u zult hem ook alleen tegenkomen: bij de jubilarissen, de opening van een winkel, de prijsuitreiking van de bloembollenwedstrijd. "Ik ken half Bakkum van gezicht en de andere helft van de pasfoto's," lacht hij.

Met zijn komst bestaat de vaste ploeg van De Kustlichter weer uit vier mensen: hoofdredacteur Hein Wijdenes, verslaggever Ruud Stam, fotograaf Wim Brasser en Tineke Boon, die aan de balie uw advertenties, abonnementen en klachten aanneemt. Voor sport en Akersloot kunnen we daarnaast rekenen op correspondent Ger Pronk.

Wilt u een afdruk van een foto die in de krant stond? Dat kan voortaan weer. Vraag ernaar aan de balie.

GLAD OP DE ZEEWEG

Op de Zeeweg zijn zaterdagochtend twee fietsers onderuitgegaan op de bevroren klinkers bij de duinrand. Een van hen, een 63-jarige vrouw uit Bakkum, werd met een gebroken pols naar het ziekenhuis in Alkmaar gebracht.

OUD PAPIER

De oudpapierwagen van de muziekvereniging rijdt zaterdag 25 januari door Bakkum-Noord. Graag gebundeld aan de straat vóór 9.00 uur.

STRANDPAVILJOENS

Twee van de paviljoens in Castricum aan Zee blijven ook deze winter in het weekend open. "Er komen meer wandelaars dan je denkt," aldus een uitbater.

SCHAAKCLUB ZOEKT LEDEN

De schaakclub, die op dinsdagavond speelt in het buurthuis in

Map 1986 · nr. 3 · pagina 3

De Kustlichter WOENSDAG 19 FEBRUARI 1986 · BLZ. 3

BUURTVERENIGING EN KRANT OP PAD

Ligt uw sleutel onder de mat?

VAN ONZE VERSLAGGEVER

Zaterdagochtend 22 februari lopen leden van buurtvereniging Duinrand samen met medewerkers van De Kustlichter door het Duinrandkwartier en een paar straten in het dorp. Ze doen wat een inbreker ook zou doen: zoeken naar een reservesleutel. Onder de deurmat, in de bloempot, achter de regenpijp.

"We komen niet in uw huis en we nemen niets mee," benadrukt Arie Dekker, voorzitter van de buurtvereniging. "We kijken alleen of we een sleutel kunnen vinden. Als dat lukt, leggen we hem terug en stoppen we een geel kaartje in uw brievenbus. Wat u daarna doet, is aan u."

Dekker kent het onderwerp van dichtbij. Naast zijn werk als voorzitter heeft hij een eigen bedrijfje, Huiswacht Duinrand, dat bij vakanties de planten water geeft, de post binnenhaalt en de gordijnen open en dicht doet. "Ik zie het iedere zomer: mensen geven mij een sleutel en vertellen er doodleuk bij dat er nog een in de schuur hangt, voor de zekerheid."

De actie begint om 10.00 uur. Bewoners die niet willen dat er in hun tuin wordt gekeken, kunnen dat tot vrijdag doorgeven aan de balie van de krant.

GAAT U OP VAKANTIE?
Huiswacht Duinrand
Planten, post, gordijnen, poes.
Wij bewaren uw sleutel veilig en discreet.
A. DEKKER · TEL. 02518-53316

Map 1986 · nr. 4 · voorpagina, openingsartikel met foto

De Kustlichter WOENSDAG 26 FEBRUARI 1986 · BLZ. 1

SLEUTELACTIE DUINRAND

Elf sleutels in één ochtend

DOOR RUUD STAM

Het kostte ons gemiddeld veertig seconden. Bij elf van de achtenveertig huizen in het Duinrandkwartier vonden we zaterdagochtend een reservesleutel, zonder één keer een schep of een ladder te gebruiken.

Met z'n drieën liepen we om tien uur de Helmlaan in, het eerste huis aan de duinkant. In het dorp waren twee andere ploegen van de buurtvereniging op pad. Om half een stonden we aan het eind van de Berkenrand, met een lijstje dat ons zelf de stuipen op het lijf joeg.

De vindplaatsen waren bijna altijd dezelfde. Onder een bloempot naast de achterdeur. In een oude melkbus. Onder een stenen kikker of een stenen egel. In een vogelhuisje dat nooit een vogel had gezien. Onder de deurmat van de serre, omdat "daar toch niemand komt". Eén keer zat de sleutel gewoon in het slot van de schuur, met de huissleutel aan hetzelfde ringetje.

Wat het Duinrandkwartier extra kwetsbaar maakt, is de achterkant. Bijna alle tuinen grenzen aan het Konijnenpad of aan een van de achterpaadjes die erop uitkomen. Wie daar loopt, wordt van de straat af door niemand gezien. "Op het Konijnenpad lopen hondenbezitters, kinderen en mensen die naar het duin gaan," zegt buurtvoorzitter Arie Dekker. "Daar kijkt niemand van op."

Overal waar we een sleutel vonden, legden we hem precies terug en ging er een geel kaartje in de bus: *Wij vonden uw reservesleutel in minder dan een minuut. Een inbreker ook.* De adressen maken we niet bekend. Het lijstje met de vindplaatsen is alleen gebruikt om de kaartjes te schrijven; de buurtvereniging krijgt het niet en in de krant komt het niet.

Inbraken zijn in Castricum geen dagelijkse kost. Maar de politie wijst erop dat een inbreker die een sleutel vindt geen sporen achterlaat, en dat de verzekeraar dan soms moeilijk doet. Dekker: "Leg die sleutel bij de buren. Of bij mij, als u wilt. Maar niet onder de kikker."